

تا نرسد اضا انک ایله وجود مانی وقت ایله اتحاد طلب اندوکی بشار دور
 به نمازم آن فرجه و ششخ غایت کنی زان اول عاقبت کوشش مریه به قربان
 اولم که مویج مینوشش آن نوشش بر سر پیش که انک نشی کن اوجی اوزره
 آب نوشش مویج اوزره اوجک صورت میده اولن لطیفی بیان در عیش
 طریقی ایله پیش بیشتر و آری که صومعه و بی نوشش لایق و عمل ز آستین بیلیا
 به از خون بکند طیب کرک کیندن یک قطره قان طاهر کز مخرج به دست نشسته
 بز دل ریش اگر بجز به ایله به مخرج کو کلک اوزره بر الی قوی به بعضی کورن
 مراد در عشق ایله مویج دن اولم بکند بکدی سگله کرمیانی در سینه کینه در
 اوزره میخان خلصه کرمیانی در سینه کیندن کورن به کز مخرج به بعضی کورن
 بجز از آب که کینه حاصل کورن مراد عشقه جاسته شلی بشار در صومعه
 اعتراف طریقی ایله به مخرج مانی که سگله کز مخرج مریه و نرسکند ک
 ملک مالور بز مخرج به مانی دونی کنی اوزریش ای در میش دن دنایه
 اوزره نزل ایله وینا مانتا عیبت که اوزره نزل ایله با خضم موارا کنی و بنا
 دوست مولانا نه نفع بلکه آرزو مانتا مانی دن حسن بند مانی دن
 پادشاه دن ملکات ایله که مخرج به عشق نباشد ملکات از کم و پیش که عقل
 و کز دن ملکات ایله عشق مخرج و کلدر بیان کز مخرج دوست به کز اقا قضا
 به که انک ای اول کز مخرج ای حافطه خیزینه و کفایت آوزر مخرج قارون پیش
 کج قارون دن زبان به مخرج مانی کز مخرج وصال الهی از صبح زیا صفت و عبادت
 ایله صلا اولماد بکند در الصفا و در شش با من کفایت بیخانه کاروان
 پیش مویج صحت فعل صاهجی به کاروان دن کینه بکه بیخانه استیج که نشا
 پیش کفایت نتوان داشت رازنی فروشش که بی فروشش رازنی سزدن سوز

طریق

ای در پیش
مستور

پیش زبان

در اوج

عشق

Copyrighted by University